

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 2 marca 2011 r.

BSA III - 021- 19/11

03.03.2011

Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 19 stycznia 2011 r., GMS-WP-173-10/11 uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI

SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW i ANALIZ
Pl. Krasińskich 2/4/6, 00-951 Warszawa

Warszawa, dnia 2 marca 2011 r.

BSA III-021-19/11

**Opinia do poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne**

Projektowana ustawa ma na celu zapewnienie zgodności przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zm., dalej jako ustawa Prawo telekomunikacyjne) z prawem unijnym. Implementacja art. 8, 16 oraz 20 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz. Urz. UE z 2002 r., L 102, s. 33) oraz art. 8 i 13 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (Dz. Urz. UE z 2002 r., L 108, s. 7) okazała się bowiem wadliwa w świetle zapatrywań prawnych Komisji Europejskiej wyrażonych w toku prowadzonego na podstawie art. 258 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Traktatu (uzasadnienie projektu, s. 3).

Projektowana ustawa zasługuje na pozytywną ocenę, ponieważ prowadzi do zmniejszenia zakresu swobodnego uznania, jaki dysponuje regulator rynku telekomunikacyjnego, zapewnia większą przejrzystość funkcjonowania rynku telekomunikacyjnego oraz ułatwia sądom orzekającym w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji dokonywanie merytorycznej kontroli podejmowanych przez niego rozstrzygnięć. Jest to zasługą zobligowania Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej do sprecyzowania w decyzji nakładającej na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązki regulacyjne, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 1-2 ustawy Prawo telekomunikacyjne, metod jakimi będzie się on kierował przy ustalaniu wysokości opłat z

tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w okolicznościach unormowanych w art. 39 ust. 4 ustawy.

Z punktu widzenia przejrzystości funkcjonowania rynku telekomunikacyjnego oraz równości działających na nim uczestników, pozytywnie należy ocenić rezygnację z ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w decyzjach wydawanych w sprawach z wniosku indywidualnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i kształtujących rozliczenia między konkretnymi uczestnikami rynku (art. 39 ust. 4 oraz art. 40 ust. 4).